

DE WAAN

DE WAARHEID TER PLAATSE

Kunstenarscollectief de Spullenmannen onderzoekt de media.

De wereld is groot. De wereld is onduidelijk. Maar gelukkig zijn er kranten, televisie en internet. Die beschrijven de wereld. Alleen is het nooit het hele verhaal.

De Waan is eerlijk over haar beperkingen. Alle stappen die de redactie zet zijn te controleren. U kunt zelf achterhalen waar het mis ging.

U bevindt zich hier. De Waan brengt u de wereld.

LEVEN IN HET NU

In deze hectische wereld maakt De Waan graag een pas op de plaats, vandaar dit bezinningsnummer. U zult lezen dat leven in het nu niet iets van vandaag de dag is: ook vroeger leefde men in het nu. Verder vindt u artikelen over het voordeel van een arrestatie en de grote biodiversiteit op dit station. Ook deze editie van De Waan kwam weer volledig tot stand dankzij de reizigers die even stil wilden staan. Bent of kent u een reiziger, lees dan De Waan!

BIODIVERSITEIT OP STATION EINDHOVEN TOEGENOMEN

“Vroeger was er hier niet zo veel” zegt de mevrouw van de Kiosk. “Ik denk dat de omstandigheden de afgelopen jaren beter zijn geworden. Dat komt doordat we het toch wel goed hebben hè, en als het ons goed gaat, gaat het iedereen goed.”

Het is inderdaad een kleurrijke boel op station Eindhoven. Veel diersoorten zijn er vertegenwoordigd. Natuurlijk de honden van de bezoekers en de broodnodige leden van de Nederlandse veestapel, maar ook bedreigde diersoorten waren volop aanwezig.

De kalveren zachtbruin naast de kip en het varken, aan de overkant het lam en

nog wat kip. Daarnaast een indrukwekkende lijst met ware collectors items waar de kenner van opkijkt: Wilde zalm (bedreigd), tonijn (ernstig bedreigd), coquille (een schaaldier, volgens de medewerkster van Tiny Tokyo), paling, surimi, krabbejjes, zalmeitjes en niet-wilde zalm. Bij de broodzaak vinden we varkenssalami en tandoori-kip. Bij de Kiosk varkensgehakt, zalm, tonijn, ham en bacon. Meer zalm bij Shakies, garnalen en makreel bij de vispromotientent, visolie en oesterextract bij de drogist.

Een indrukwekkende rijkdom aan soorten die de reiziger een ware lust voor het oog is. Kom dus kijken en genieten van dit vergeten stukje aarde, dit paradijsje midden in de grote stad.

IS ER TOEKOMST VOOR DUURZAME ENERGIE?

Als student Innovation Science ziet Ricco het mis gaan: overheden zijn te weinig daadkrachtig als het gaat om innovatiebeleid. “Ze hebben geen idee waar ze heen moeten sturen in de huidige energiecrisis.” Ricco benadrukt dat de tijd dringt: “Er moeten nu knopen worden doorgehakt. Er wordt veel te veel getwijfeld omdat er zo

veel verschillende mogelijkheden zijn. Wordt het kernenergie of kiezen we voor duurzaam? Of moeten we ons behelpen met kolen?” Hoewel elke keus sowieso beter is dan de huidige besluiteloze situatie, is hij geen voorstander van kernenergie: “Ik denk dat dat op lange termijn niet de oplossing is. Toekomstige generatie schepen we op met afval waarvan we nu al geen idee hebben wat we er mee moeten.” Zijn vriend Tomas, student Sustainable Energy Technology, ziet dat anders: “Ik vrees dat we geen keus hebben, want we zijn al veel te laat.”

Ricco: “Dat geloof ik niet, er is absoluut toekomst voor duurzame energie. Het wachten is op het kritische punt waarop er veel vraag komt naar zonnecellen en windmolens, omdat de olie nu eenmaal te duur is.”

Tomas: “Inderdaad, er is toekomst voor duurzame energie, natuurlijk. Maar voorlopig niet.”

Ricco: “Jij ziet kernenergie als transitie?”

Tomas: “Precies, ondertussen moeten de ontwikkelingen doorgaan.”

Ricco: “Ik zie liever meteen schone energie.”

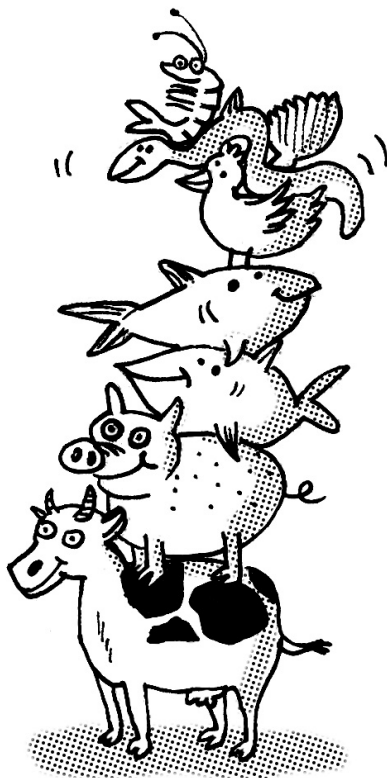
Tomas: “Dan hadden we daar vijftig jaar geleden mee moeten beginnen.”

Ricco: “Dat is achterafgelul.”

Tomas: “Helemaal niet. In 1969 was er een conferentie in Rio de Janeiro en toen hebben ze precies in kaart gebracht wat het probleem is. Alles is aangestipt, maar er is niets mee gedaan.”

Ricco: “Vanwege de olielobby?”

Tomas: “Precies. Zij wilden geld verdienen en de mensen keken niet verder dan hun neus lang was. Dat is het probleem: mensen leven te veel in het nu. Dat was toen ook al.”

Biodiversiteit op het station.

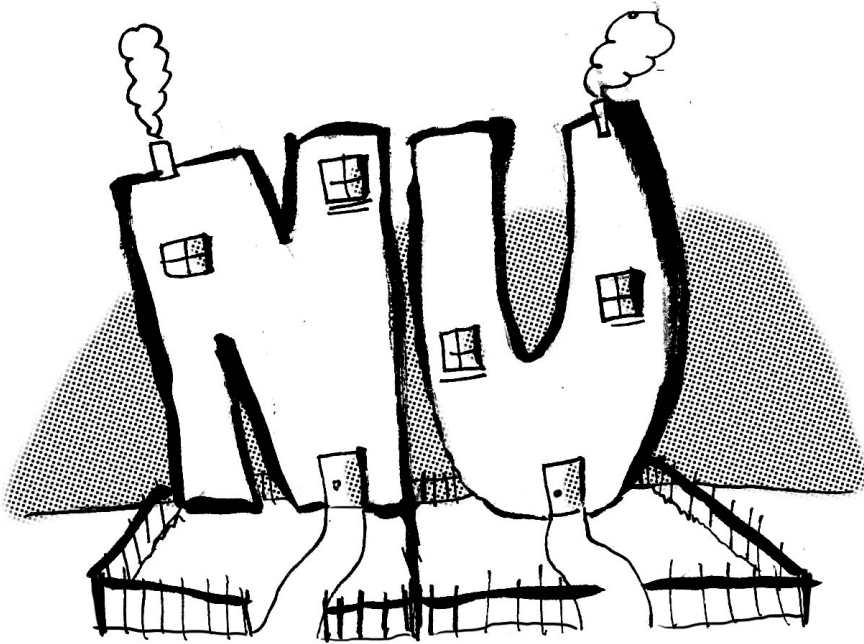
VERLEDEN, HEDEN OF TOEKOMST?

Uit de resultaten van ons onderzoek naar waar de reiziger zich het meeste mee bezig houdt, het verleden, het heden of de toekomst, zijn de volgende gegevens ter beschikking van de lezer gesteld:

Verleden: 11%

Heden: 44%

Toekomst: 44%.

“IK HEB NERGENS SPIJT VAN”

Mw Van den Heuvel (82) schuift bij ons aan voor een kopje thee: “Er is zo ontzettend veel veranderd. In de jaren zeventig werd ineens alles “je” en “jij”. De meester op school heette ineens “Kees” in plaats van “meneer”. Vroeger was alles veel rustiger en veiliger en mooier. Nee, dat moet ik niet zeggen, het is nog steeds mooi. Maar er wordt tegenwoordig zo veel vernield. Dat was toen nog niet. Bij mij voor de deur bijvoorbeeld, daar slopen ze elke drie weken wel het bushokje. En dan komen er mensen om het weer te repareren. Ik zei een keer tegen zo'n mannetje: “Erg hè?” “Nee,” zegt die man, “Zo heb ik tenminste een baan.”

“Ik vind het zo jammer voor mijn kleinkinderen. De maatschappij is veranderd en daar moet je aan meedoen, of je nu wilt of niet. Die kinderen gaan tot half vier uit en dan drinken ze veel. Ik vind dat zonde. Ze leven ook in zo'n hectische wereld, hè? Hun ouders werken de hele dag en komen laat thuis. Vroeger was het echt veel gezelliger. Ik ben niet zo voor de werkende vrouw. Toen ik trouwde, werd ik meteen ontslagen. Ik heb de ontslagbrief nog liggen, ik vond het zo heerlijk. Ik kon me volledig richten op het huishouden en later voor de kinderen zorgen. Daar heb ik nooit spijt van gehad.”

HET VOORDEEL VAN EEN ARRESTATIE

Marcel, Matthijs en Paul uit Someren zijn niet tevreden over de ontbijtmogelijkheden op station Eindhoven. Na een nacht stappen, willen ze nu wel een goed ontbijt bij de Burger King. Matthijs: “Er staat dat ze om tien uur open gaan, maar dat luik zit mooi nog dicht.” Hij wijst op een doorzichtig rolluik waar verleidelijke menu's doorheen schemeren. “Op het politiebureau is de gastvrijheid trouwens ook ver te zoeken,” zegt Marcel. “Er is niet eens koffie te krijgen.” Gelukkig wilden de agenten een praatje maken, maar daarmee zijn de positieve punten toch wel opgesomd. Waarom deze heren op het bureau zaten? Het blijkt dat Pauls vriendin Stephanie is gearresteerd, omdat ze een klap had uitgedeeld. “Een paar meiden zaten haar uit te dagen en toen zij uiteindelijk uit pure frustratie een klap uitdeelde, gingen die meiden een klacht indienen. En die ene kende mensen die daar werken, dus wie wordt er opgepakt? Stephanie natuurlijk.”

Een voordeel levert het lange wachten op Stephanie wel op: “Er rijden nu weer bussen. Dat kost drie euro per persoon, in plaats van een taxi van 60 euro.” Of Stephanie dat ook een voordeel zal vinden, wordt door de drie heren enigszins betwijfeld.

VROEGER VOCHT JE NOG ERGENS VOOR

“Nee,” zegt mevrouw Smeets, “Vroeger was echt niet alles beter, maar vandaag de dag moet er ook nog een hoop veranderen. We hollen veel te hard. Er zijn veel te veel ontwikkelingen en we kunnen het nauwelijks bijbenen. We zouden best af en toe eens mogen stilstaan.” Een oorzaak van alle ellende ziet ze in de huidige economie. “Alles draait alleen maar om winst, mensen zijn niet meer belangrijk. Vroeger waren mensen ook niet belangrijk, maar toen was wel iedereen gelijk. Iedereen was arm, dus er viel niets te delen. Nu valt er wel wat te delen, maar gebeurt het niet.”

Meneer Smeets vult aan: “In ons dorp had je vroeger vier rijken. De pastoor hield de rest arm. Die moedigde je aan om meer kinderen te maken, zodat je geen cent te makken had. Maar je klaagde niet, want dan maakte je het alleen maar erger.”

Mevrouw Smeets: “Het grote verschil is dat je je er toen bij neer legde. Nu zijn mensen zo ontevreden. Iedereen wil altijd maar meer en anders. Dat zie je ook bij huwelijken. Binnen de kortste keren gaan mensen uit elkaar. Vroeger vocht je nog ergens voor.”

Meneer Smeets: “Wij zijn tweeënvijftig jaar getrouwd. Natuurlijk was dat niet altijd feest, maar als het even moeilijk ging, dan maakten we het weer goed.” En met een flinke knipoog: “Dat goedmaken was altijd leuk om te doen!”

SUMARA LEEFT IN HET NU

Ze weet niet waar ze naar toe gaat en evenmin waar ze vandaan komt. Ze gaat niets bijzonders doen. Ze komt oorspronkelijk uit Eindhoven, maar leeft zo in het nu dat ze, verdiept in de buslijnen, de weg kwijtraakt. Ze weet niet meer of ze überhaupt de bus zal nemen. Ze weet niet meer waar ze heen gaat.

(Sumara is een gefingeerde naam daar ze liever in het nu blijft en niet wil dat haar naam een eigen leven gaat leiden)

COLOFON:

De Waan wordt ter plekke geschreven en gedrukt door een wisselende redactie. Aan deze editie werkten mee: Elise de Bres, Daniel Hentschel, Karin Horst, Oscar Kocken, Jan van der Smissen, Diana Wildschut en Harmen Zijp.